

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 45C/115/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213717
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Linetová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1312213717.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, sudkyňou JUDr. Danielou Linetovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Pribinova ul. č. 25, Bratislava, IČO: 35807598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grosslingova 4, Bratislava, IČO: 36864421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania zo dňa 21.09.2012 doručeným súdu dňa 27.09.2012 domáhal sa voči odporcovi zaplatať majetkovej škody 1.176,17 eur a nemajetkovej ujmy 235,23 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania. Návrh skutkovo odôvodnil tým, že POHOTOVOSTĚ, s.r.o. je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Navrhovateľ ako oprávnený subjekt, veriteľ zo zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka, povinného: S. W., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci číslo EX 12375/2011. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu, Okresnému súdu Bratislava III a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do pätnástich dní od doručenia žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až dňa 08.12.2011 /konanie sa začalo dňa 14.07.2011/ a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, v omeškaní viac ako 147 dní. Nečinnosť Okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal.

Navrhovateľ z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatnil náhradu majetkovej škody v celkovej výške 1.176,17 eur predstavujúcu náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom

proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá.

Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu sumu 235,23 eur, t.j. 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom/hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou/.

Navrhovateľ postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona číslo 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Navrhovateľ ďalej namietal zaujatosť Okresného súdu Bratislava III z dôvodu, že tento súd je štátnym orgánom, ktorý svojím konaním, nesprávnym úradným postupom, spôsobil vznik škody na strane navrhovateľa a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Bratislava III by porušilo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, nakoľko sudcovia Okresného súdu Bratislava III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 9NcC 335/12-13 zo dňa 25.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci.

Odporca žiadal návrh zamietnuť ako právne neopodstatnený, z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie nároku na náhrady škody v zmysle Zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Poukázal na zmätočnosť podania, keď v jednotlivých žalobných návrhoch sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. zmätočne označení povinní, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručení podaní na súd. Taktiež poukázal na to, že celú dôkaznú povinnosť navrhovateľ prenáša na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Ohľadne priesťahov v konaní odporca uviedol, že navrhovateľ neuviedol ktoré kroky podnikol na ich odstránenie, odporca mal za to že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať priesťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 boli doručené odporcovi dňa 23.04.2012, pričom návrh vo veci samej bol už dňa 27.09.2012 doručený Okresnému súdu, mal za to že ide o predčasne uplatnený nárok.

Zákon č. 514/2003 Z.z. ustanovuje všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci a to nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

Pri posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote odporca poukázal na to, že lehota na poverenie exekútora

je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c/ podľa zákona číslo 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Prejavilo sa to vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. Unáhlené konanie zo strany súdov by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti.

Pätnásťdňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučným titulom. Toto znenie je účinné od 01.06.2011, kedy bol exekučný poriadok novelizovaný zákonom číslo 102/2011 Z.z. čo znamená, že akýkoľvek nárok navrhovateľa vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia 15 dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 01.06.2011, nárok je v tejto časti neopodstatnený.

Pred 01.06.2011 § 41 ods. 2 písmena d/exekučného poriadku znel "vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených". Správnosť aplikácie uvedeného ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučných titulov osvedčila svojím autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky. Argumentácia navrhovateľa toho čo zamýšľal zákonodarca je nepravdivá a podľa § 41 ods. 2 písm. b/ exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 01.06.2011. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehote, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé že skúmanie vykonateľnosť rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä z pohľadu na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, pätnásťdňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu /okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) a písm. d) exekučného poriadku /. Ak ho súd nepoverí, pätnásťdňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti oddelenie poverenie na vykonanie exekúcie, návrhom na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Vnútroštátny súd má povinnosť ex offo skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, ako mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy/uznesenie NS SR z 26.09.2011 sp. zn. 3 MCdo 11/2010, uznesenie NS SR z 29.03.2011, sp. zn. 5 Cdo 291/2010/.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona číslo 514/2003 Z.z., súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahu v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia v sťažnosti na prieťahy, v žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že za porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Odporca poukázal na to že efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zákona číslo 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti, respektíve ním predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prieťahy. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Znamenalo by to absurdný záver, všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného prístupu v súdnictve, postup súdu vyššieho stupňa by bol v takomto prípade preskúmaný súdom nižšieho stupňa, čo je absurdné a konštatovať existenciu prieťahov v súdnom konaní môže len Ústavný súd Slovenskej republiky. Ústavnú sťažnosť môže podať fyzická alebo právnická osoba iba v prípade, ak využije všetky opravné a iné účinné právne prostriedky pre ochranu svojich základných práv a slobôd.

Odporca ďalej vznesol námietku premlčania, nakoľko zo skutkových okolností uvádzaným navrhovateľom v návrhoch, v niektorých konaniach k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť v období pre marcom 2009. Ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nerozhodnutí o návrhu na vydanie poverenia v zákonom ustanovenej lehote 15 dní, lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula pri každom nároku osobitne, a to po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené odporca vznesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu pätnásťdňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, t. j. 3 roky pred dňom, kedy boli odporcoví doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku.

Navrhovateľ sa domáha náhrady materiálnej škody vo výške istiny s príslušenstvom vymáhanej od povinného. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona číslo 514/2003 Z.z. je nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru odporcu navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky ktoré si uplatňuje je možné považovať za hypotetické. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami, skutočnosťami ktoré preukážu požadovaný nárok. Čo sa týka uplatnenia majetkovej škody vo výške vymáhanej istiny s príslušenstvom navrhovateľ v prvom rade nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha. Nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľa, že nie je možné vymôcť pohľadávku od dlžníka navrhovateľa, k tvrdeniu, že rozhodnutie v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia spôsobuje nevyožiteľnosť pohľadávky, odporca poukázal na to, že rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicate pre uplatnenie nároku navrhovateľa na súde, v tejto súvislosti odporca poukázal na judikatúru zaoberajúcu sa touto otázkou /uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 31.05.2012 sp.zn.10CoE 308/2011/. Navrhovateľ mal možnosť získať iný exekučný titul a to napr. podaním návrhu na začatie konania, resp. platobným rozkazom, že nevykonal a svojou nečinnosťou sám prispel k situácii, ktorú v návrhoch namieta. Aj keď by nastala situácia, že si toto právo navrhovateľ uplatnil novým návrhom, musel by preukázať, že by mu súd bez akýchkoľvek pochybností priznal požadovaný nárok od dlžníka v sume ktorú požaduje od odporcu čo však nepreukázal. Odporca bol toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

K uplatnenej nemajetkovej ujme odporca uviedol, že navrhovateľ sa domáha nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20 % z istiny a príslušenstva, ktorá má byť spravodlivou satisfakciou za zásah do základných práv a má kompenzovať každé porušenie práva na súdnu ochranu, ktorú navrhovateľ uplatňoval podaním návrhu na začatie konania. Podľa ustanovenia § 17 ods. 3 zákona číslo 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na, osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za, ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému spoločenskom uplatnení. Odporca poukázal na dve skutočnosti, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty aj nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba /rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn.30cdo 675/2011/. Požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20 % z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami, či rozumnou úvahou.

Podľa názoru odporcu nemožno dospieť k záveru o potrebe priznať navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch ani v prípade, ak by inak boli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu s prihliadnutím na za dobré mravy. Nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo neho v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené.

S prihliadnutím na dobré mravy vzhľadom na uplatnenú nemajetkovú ujmu odporca dal do pozornosti súdu a doložil list Európskej komisie Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/R4M/kb D/2010/ 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v

ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami navrhovateľa dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov a práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci, navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. V takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie navrhovateľa a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, či súd poverenie vydá alebo nevydá s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody navrhovateľ nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, že by činnosťou súdu v namietaných konaniach došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, prípadnej nemajetkovej ujmy a tým nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu.

Okresný súd Bratislava III uznesením č.k. 45C/115/2012-54 zo dňa 25.03.2014 konanie vo veci zastavil, nakoľko pri skúmaní procesných podmienok zistil prekážku začatej veci v zmysle ustanovenia § 83 O.s.p., prebiehajúceho konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 10C 98/2012 o tej istej veci, bola splnená podmienka totožnosti účastníkov, predmet sporu ako aj skutkové okolnosti od ktorých navrhovateľ odvodzoval svoje právo, navrhovateľ si uplatnil majetkovú škodu vo výške 125,- eur a nemajetkovú ujmu vo výške 271,07 eur. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave uznesením č.k.11Co/106/2014-63 zo dňa 30.04.2015 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že v prejednávanom prípade je nesplnená podmienka totožnosti účastníkov, z obsahu návrhov vyplýva i to že predmetom konania je v oboch prípadoch nárok vyvodzovaný z rovnakých skutkových okolností. Vzhľadom na rozdielnú výšku nárokov na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uplatnenú v oboch konaniach však nemožno dospieť k záveru, že v posudzovanom prípade bola splnená podmienka existencie rovnakého nároku, ktorá bola jednou zo zákonných predpokladov pre použitie ustanovenia § 83 O.s.p. Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 226 O.s.p.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 07.06.2016, právny zástupca navrhovateľa sa nedostavil na pojednávanie, doručenie predvolania mal riadne a včas vykázané, neúčast' na pojednávaní ospravedlnil mailovým podaním zo dňa 02.06.2016, žiadal o odročenie pojednávania, ktoré bolo zaslané súdu bez zaručeného elektronického podpisu. Vzhľadom na to, že mailové podanie nebolo doplnené v zákonnej lehote do troch dní písomne alebo ústne do zápisnice, súd na uvedené mailové podanie neprihliadol.

Odporca sa na pojednávanie nedostavil, doručenie predvolania mal riadne a včas vykázané, neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomným podaním zo dňa 20.05.2016 z dôvodu hospodárnosti konania „žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť“.

V danom prípade boli splnené všetky predpoklady na prejednanie a rozhodnutie veci v neprítomnosti účastníkov, súd prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy podľa § 101 ods. 2 O.s.p. V prípade pojednávania bez prítomnosti účastníka za podmienok predpokladaných zákonom nemôže dôjsť k odňatiu práva konať pred súdom /Uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo 116/93/ a zároveň nie je porušená zásada kontradiktórnosti sporového konania. Súd neodňal účastníkom možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti zbavili tým, že sa na pojednávanie nedostavili, hoci boli na pojednávanie včas predvolaní viac ako päť dní pred termínom pojednávania podľa § 115 ods. 2 O. s. p. a tým si účastníci sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné práva a oprávnené záujmy. Súdu poskytol účastníkom, ich zástupcom reálnu možnosť chrániť svoje práva a oprávnené záujmy, túto možnosť nevyžili a takéto správanie zákonodarca nedovoľuje.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s podaným návrhom, vyjadrením odporcu k podanému návrhu, obsahom exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 49Er 2318/2011 a zistil nasledovný skutkový stav.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III súdu sp. zn. 49Er 2318/2011 súd zistil, že dňa 14.07.2011 bola spísaná zápisnica pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým v Exekútorskom úrade v Bratislave pod sp. zn. EX 12375/11, návrh na vykonanie exekúcie ktorý podal oprávnený: Pohotovosť, s.r.o., Bratislava proti povinnému: S. W., D., na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 09.06.2011, sp.zn. SR 04312/11 zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava.

Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal dňa 08.09.2011 na súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. k. SR 04312/11 vydaného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. Bratislava zo dňa 09.06.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.06.2011 a vykonateľnosť dňa 30.06.2011 a zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom dňa 17.07.2011 vo veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o. Bratislava proti povinnému: W. S., D., na vymoženie peňažného plnenia vo výške 334,- eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX 12375/11.

Okresný súd Bratislava III uznesením č.k. 49Er 2318/2011-11 zo dňa 04.10.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.12.2011.

Podľa § 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa § 3 ods. 1 cit. zák. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím
- d) nesprávnym úradným postupom

Podľa § 3 ods. 2 cit. zák. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ cit. zák., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods.1 cit. zák., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods.2 cit. zák., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zák., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zák. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods.1 cit. zák., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods.2 cit. zák., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods.3 cit. zák., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods.4 cit. zák. výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody.

Podľa § 17 ods.5 cit. zák., žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Podľa § 18 ods.2, cit. zák., náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 18 ods. 3, cit. zák., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 19 ods.1 cit. zák., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 2 cit. zák., najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Podľa § 19 ods. 3 cit. zák., lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 36 ods. 1 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/, exekučné konanie sa začína na návrh.

Podľa § 36 ods. 2 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

Podľa § 41 ods.1 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods.2 Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- a) rozhodnutí orgánov Európskej únie,
- b) rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul,
- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, /účinného od 01.06.2011/, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a písm. d/ Exekučného poriadku, /účinného od 01.06.2011/ podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade, notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Zodpovednosť štátu za nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci súd posudzoval podľa Zák. č. 514/2003 Z. z. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom podľa § 3 ods. 1 písm. d/ cit. zák. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je objektívna, bez ohľadu na zavinenie ktorej sa nemožno zbaviť. Pre vznik zodpovednosti sa vyžaduje podľa súdnej praxe splnenie troch podmienok a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Ak nie je splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, základ nároku na náhradu škody nie je daný.

Zákon nedefinuje nesprávny úradný postup, z obsahu tohto pojmu vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup je možné považovať i iné nekonanie príslušného orgánu, teda nevykonávanie úradného postupu.

Nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného s príslušným orgánom podľa § 15 ods. 1 cit. zák., ide o podmienku pre uplatnenie nároku na náhradu škody v konaní pred súdom.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 boli doručené odporcovi dňa 23.04.2012. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody má obligatórny charakter podľa ktorého nárok na náhradu škody na súde nie je možné uplatniť skôr než uplynie šesťmesačná lehota od uplatnenia nároku poškodeným pred príslušným orgánom, neúspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je predpokladom uplatneného nároku na súde.

Navrhovateľ podal návrh na tunajší dňa 27.09.2012, teda pred uplynutím šesť mesačnej lehoty od podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, odporca neuznal nárok navrhovateľa čo vyplynulo z vyjadrenia odporcu, do šiestich mesiacov od podania žiadosti neuspokojil nárok na náhradu škody, preto mal súd za to, že šesťmesačná lehota v čase rozhodovania súdu uplynula, návrh nemožno považovať za predčasne podaný a preto je daná právomoc súdu vec prejednať a rozhodnúť.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia žiadosti. Súdna prax je ustálená na závere, že lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Exekučný súd je povinný dôsledne skúmať splnenie formálnych i materiálnych predpokladov pre vedenie exekúcie, a to v každom štádiu vedenia exekúcie je povinný skúmať exekučný titul na základe, ktorého súdny exekútor žiada o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, či je spôsobilým exekučným titulom v zmysle exekučného poriadku.

Z pripojeného exekučného spisu sp.zn. 49 Er 2318/11, súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 08.09.2011 na základe exekučného titulu rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vydaného Slovenskou rozhodcovskou, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava. Uvedený postup a obdobie uvádzané navrhovateľom kedy bol nečinný exekučný súd nemožno považovať za nesprávny úradný postup, ktorý by mal za následok prieťahy v súdnom konaní, postup exekučného súdu je plne odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu. Vzhľadom na množstvo exekučných konaní ktoré navrhovateľ iniciuje pred okresným súdom je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti, čo je plne v súlade so závermi Ústavného súdu Slovenskej republiky napr. vo veci sp.zn. II ÚS 245/2013, IV ÚS 606/2012.

Postup exekučného súdu bol preto opodstatnený a správne exekučný súd skúmal vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, ktorá si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týka právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Na potrebu skúmania exekučného titulu so zákonom reagoval aj zákonodarca legislatívnou zmenou v § 44 ods. 2 Zák.č. 144/2010 Z.z./exekučného poriadku/ s účinnosťou od 01.06.2011 s tým, že v zmysle § 41 ods. 2 písm. c), písm. d) Exekučného poriadku, pokiaľ bol titulom pre exekúciu rozhodcovský rozsudok, spomínaná lehota 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatila pre rozhodcovské rozsudky. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd po 01.06.2011, preto

nárok navrhovateľa je nedôvodný. Okresný súd Bratislava III uznesením č.k. 49Er 2318/2011-11 zo dňa 04.10.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.12.2011. Z uvedených dôvodov súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z hmotnoprávných predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Súd navyše uvádza, že z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného ústavou v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR /II.ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III ÚS 59/05/. Pojem zbytočné prieťahy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods.2 ústavy SR. /I ÚS 63/00/. Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie neznamená v zmysle platnej judikatúry automaticky zbytočné prieťahy v súdnom konaní. Pri posudzovaní nároku na náhradu škody z dôvodu existencie prieťahov v súdnom konaní, môže súd vychádzať len v prípade, ak by tieto boli konštatované Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktorý skúma porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a priznáva finančné zadosťučinenie, alebo ak by tieto boli konštatované predsedom súdu na podklade sťažnosti na prieťahy v konaní. Všeobecný súd nemôže preto konštatovať prieťahy v konaní a priznať za ne náhradu škody.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu majetkovej škody vo výške 1.176,17 eur predstavujúcu náhradu istiny s príslušenstvom vzhľadom na to, že nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere.

Škoda je ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom, spočíva v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré by sa museli vynaložiť, aby sa vec uviedla do pôvodného stavu. Navrhovateľ v konaní skutočnú škodu súdu ničím nepreukázal. Nulitný rozhodcovský rozsudok žiadnu prekážku následného prejednanía a tiež rozhodnutia veci všeobecným súdom nepredstavuje, uznesenie exekučného súdu o zamietnutí poverenia oprávneným zvoleného súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie prelmuje materiálnu právoplatnosť rozhodcovského rozsudku /uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20CoE 94/2012 zo dňa 11.07.2012/. Nadobudnutím právoplatnosti napadnutého uznesenia pre oprávneného odpadla prekážka rei iudicatae na uplatnenie jeho práva na súde, navrhovateľ mal možnosť získať iný exekučný titul a to napríklad podaním návrhu na začatie konania čo nevykonal. Navrhovateľ vo vzťahu k celému uplatnenému nároku na náhradu škody nepreukázal ani priamu a bezprostrednú príčinnú súvislosť, medzi škodou a konaním exekučného súdu, nakoľko vzťah príčiny a následku musí byť podľa súdnej praxe priamy, bezprostredný, neprerušovaný nestačí ak je sprostredkovaný. Súd mal za to, že navrhovateľ nepreukázal zákonné podmienky ktoré sú potrebné pre priznanie nároku na náhradu škody v zmysle § 17 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z.z.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie, spôsobené v priamej príčinnej súvislosti nesprávnym úradným postupom exekučného súdu vo výške 235,23 eur, t.j. 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom.

Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak podľa § 17 ods.2 Zák.č.514/2003 Z.z. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení podľa § 17 ods.3 cit. zák.

Súd poukazuje na judikatúru podľa ktorej odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo /rozsudok NS ČR sp .zn. 30 Cdo 675/2011/. Navrhovateľ v konaní pri uplatňovanom nároku na náhradu nemajetkovej

ujmy nepreukázal, že by povinný subjekt zanikol, že by dochádzalo ku konaniu smerujúcemu k zániku subjektu, dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť, ide o všeobecne známe riziká ktoré sú i rizikom podnikateľského subjektu. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie zhodnotením dôkazov jednotlivito ako aj v ich súvislosti s prihliadnutím na všetko čo vyšlo za konania najavo, mal súd preukázané, že v danej veci neboli splnené všetky zákonné podmienky uplatneného nároku navrhovateľom na náhradu škody a nemajetkovej ujmy a preto v zmysle citovaných zákonných ustanovení návrh v celom rozsahu zamietol.

O práve na náhradu trov konania súd rozhodol podľa §142 ods. 1 O.s.p., podľa zásady zodpovednosti za výsledok sporu. Odporca mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania si neuplatnil, z obsahu spisu súd zistil, že odporcovi nevznikla náhrada trov konania, preto odporcovi náhradu trov konania oproti navrhovateľovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III, na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.